

[Peter Larsen.]

hensyn til kvalitet, sortering og lignende, har erhvervenes udøvere, både frugtavlernes og gartnerne, en meget stor interesse i at opretholde, fordi det jo, alt taget i betragtning, ligger sådan, at det alene eller i overvejende grad er kvaliteten, man skal konkurrere på. Derfor mener jeg, at dette spørgsmål må løses i anden forbindelse.

Men der er altså en række forhold, hvor man ud fra samfundsmæssige hensyn og ud fra de interesser, der naturligt gør sig gældende inden for gartnerierne og frugtavlernes, må ønske, at vi kan finde en fælles linje, og vi vil gerne i udvalget drøfte de muligheder, der er for en yderligere forbedring.

Jeg skal ikke gå ind i flere enkeltheder ved denne førstebehandling. Venstre er enig i principperne i lovforslaget, ligesom vi er enige i, at loven hidtil har virket godt. Det, der må være opgaven, og som venstre vil lægge vægt på, er at prøve at forbedre ud over de forbedringer, der er kommet til udtryk i det foreliggende lovforslag.

Jeg vil sluttelig gerne fremhæve, at både gartnerne og frugtavlernes ikke mindst i de senere år har gjort en meget stor indsats både med hensyn til at foretage de store og nødvendige investeringer, men også med hensyn til at bryde nye veje og herunder navnlig lagt vægt på at tilpasse sig den moderne tids krav om at levere varen på en sådan måde, at forbrugerne let kan gå til den. Hele erhvervet har været inde i en meget stærk og rivende udvikling og kan karakteriseres som et stadig voksende erhverv, hvor også den samfundsmæssige rolle får en større og større betydning.

Men for disse erhverv gælder det jo såvel som for landbruget, at der stadig melder sig nye og store vanskeligheder, det være sig for eksporten, hvor de klimatiske forhold for vort vedkommende bevirker, at man i mange tilfælde har svært ved at konkurrere med andre lande, og at alene kravet om kvalitet hjælper de danske produkter ud.

Erhvervet må også producere uden at kunne skaffe sig anden dækning end i prisen, fordi denne alene er bestemt af udbud og efterspørgsel; derfor kan dette erhverv ikke som så mange andre få dækning for de meget stærkt stigende omkostninger, som man ikke mindst i dette forår pålægger også dette erhverv. Det må vi have i tankerne,

når vi skal forme loven endeligt. Derfor bliver det en hovedopgave at få den formuleret sådan, at den helt svarer til den moderne tids krav og herunder navnlig, som allerede fremhævet, til de afsætningsmæssige problemer.

I øvrigt er det vigtigt, at vi også på andre områder, der løber parallelt med denne lovgivning, må have held og evne til at forme reglerne således, at de virker hensigtsmæssigt også med hensyn til de nye produkter, som gartnerierhvervet er i stand til at frembringe, og som jo desværre i adskillige relationer har stødt på visse vanskeligheder. Der må med andre ord for dette erhverv skabes den størst mulige lighed overalt, hvor dette lader sig gøre.

Ud fra disse hovedsynspunkter og med disse bemærkninger går venstre ind i det kommende udvalgsarbejde i bestræbelserne for at forbedre vilkårene for disse erhverv.

H. C. Toft: Da folketinget i 1963 behandlede lovforslagene om afsætning af danske landbrugsvarer og kornloven for høståret 1963-64, var det under indtryk af, at forhandlingerne om optagelse i fællesmarkedet for Englands og Danmarks vedkommende var brudt sammen. De vanskelige afsætningsvilkår, der da herskede for danske landbrugsvarer med deraf følgende små priser og alvorlige økonomiske vanskeligheder for det danske landbrugserhverv, måtte forventes i høj grad forværret i den efterfølgende tid, og nye forhandlinger om optagelse i fællesmarkedet var der ikke udsigt til inden for en kortere tidstermin. Vi måtte derfor frygte, at fællesmarkedets landbrugsordninger for flere varegrupper ville træde i kraft og yderligere vanskeliggøre vilkårene for dansk landbrug.

Disse dystre perspektiver, som mange af os anede, blev ikke virkelighed; vi har tværtimod oplevet en mellemliggende periode, hvor priserne på mange af de varegrupper, dansk landbrug producerer, steg på vore eksportmarkeder til gavn ikke blot for den danske landmand, men også til stor gavn for det øvrige danske samfund. Vor handelsbalance og vor valutasituation ville have været endnu ringere, hvis vi ikke havde haft den periode med bedre afsætningsvilkår.

Når det mod manges forventning i denne